

melse med, hvad vi har afgjort. Det er faktisk umuligt.

Så tror jeg faktisk også, jeg sagde på et tidspunkt i min ordførertale, at Venstre var meget glad for den høring, vi havde om den internationale finansielle krise. Vi har nok fået forskellige ting ud af den, positive eller negative, men vi synes absolut, den var værdifuld.

Dermed også være sagt, at vi anerkender, at der er problemer. Vi mener bare ikke, at SF's beslutningsforslag repræsenterer en løsningsmodel.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jo, men så kunne vi måske få uddybet bare ganske lidt, hvordan Venstre oplever, at der er et problem – punkt 1.

Op punkt 2: Hvilke forestillinger har Venstre så om, at man kunne gøre noget ved det, altså ud over bedre statistik?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg føler mig selvfølgelig lidt provokeret af, at Venstres ordfører siger, at nu vil SF indføre en afgift på det spekulative. Nogle skal altså sidde og afgøre, om det er spekulativt eller ej og pålægge en afgift i overensstemmelse hermed.

Hvad bygger fru Pia Larsen det på? Det er jo ikke det, der foreslås i beslutningsforslaget overhovedet. Der foreslås en ensartet afgift på alle former for valutatransaktioner, for vi har ingen som helst forestillinger om, at der er noget kontor, noget organ, noget menneske, der er i stand til at sidde og træffe afgørelser mellem, hvad der er spekulativt, og hvad der ikke er.

Vi har i bemærkningerne nogle tal for, hvad økonomer skønner er spekulativt. Men det kan kun være et skøn, en illustration af, hvor stort problemet er.

Den konkrete afgift forestiller vi os skal hvile på alle transaktioner, og som jeg har beskrevet tre gange her allerede nu, skal den lægges på en måde, så den kun får en effekt på de kortsigtede spekulationer, men ikke på erhvervslivets udmærkede og sunde dispositioner i forbindelse med im- og eksport.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Først til hr. Jes Lunde. Problemet er jo netop, at man i SF's beslutningsforslag afgør sådan uden videre, at spekulation er nok de hurtige trans-

aktioner, og dem, som ikke foretages så tit, er nok sådan almindelig erhvervsmæssig virksomhed, og det synes jeg er meget ubehageligt at skønne sådan. Jeg synes ikke, at hverken SF eller nogen andre her i Folketinget er i stand til at afgøre, om det nu er rimeligt ud fra en spekulationsmæssig betragtning, at noget foregår hver dag eller hver uge eller kun en gang om året.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at jeg synes, det er lidt af en hån, at hr. Frank Aaen kun nævner et af de ord, jeg sagde, nemlig statistikker. Vi sagde også vores ret udbredte og omfattende finansielle lovgivning, regnskabsstandarder og andre kontrolsystemer. Det var ikke bare statistikker, jeg sagde. Og det mener jeg er en løsning et langt stykke ad vejen.

Selvfølgelig anerkender vi, at der er problemer. Vi har alle sammen observeret krisen i Sydøstasien. Vi har alle sammen hørt på høringen her for kort tid siden, hvor man venter, at de næste kriser vil komme, hvis de kommer. Så jeg synes, at det måske var en lidt overfladisk betragtning fra hr. Frank Aaens side.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det gav anledning til to nye korte bemærkninger. Først hr. Jes Lunde og derefter hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Pia Larsen har fuldstændig ret i, at det ikke er nemt for os at sidde og afgøre, hvad der er spekulativt, og hvad der er sundt erhvervsmæssigt. Det kan da godt tænkes, at der er nogle, der driver valutaspekulation på en 5-årig horisont, køber dollar nu i forventning om en kursudvikling om 5 år. Fint nok. Det repræsenterer jo ikke noget problem i verdensøkonomien.

De steder, hvor valutatransaktioner bliver til et problem i verdensøkonomien, er jo, når markedet går amok og der i løbet af få dage, få timer, veksles enorme beløb op imod en bestemt valuta. Så er det, man kan risikere, at pundet knækker, så er det, man kan risikere, at det ene land efter det andet i Asien falder, så er det, at vi kan risikere et pres imod den danske krone. Det er et spekulativt pres, som er baseret på dag-til-dag- og korte operationer, og derfor er det dér, vi har behov for at sætte ind. Er fru Pia Larsen ikke enig i, at det er de kortsigtede dis-